

Шабаєва Ю.В.

ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОБОТУ ВИКЛАДАЧІВ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ «ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН» КОЛЕДЖУ НФаУ

Сучасна освіта України потребує запровадження системних змін і оновлень у формах та методах освіти.

В Законі України «Про вищу освіту» [1], Положенні МОН України «Про порядок здійснення інноваційної діяльності в системі освіти України» значна увага приділяється інноваційним технологіям. Ці технології – не просто методи навчання, що були вдосконалені, вони є засобами, завдяки впровадженню яких здобувається додатковий результат – підняття на більш високий рівень знань, умінь і навичок студентів. Освіта з використанням інноваційних технологій часто має відмінну від традиційної логіку освітнього процесу: не від теорії до практики, а від формування нового досвіду до його теоретичного осмислення через застосування.

Відомо, що теоретичною базою фармацевтичної освіти є хімічні дисципліни, на вивчення яких припадає значний обсяг часу навчання. Засвоєння студентами взаємозв'язку між хімічним процесом і фізичним явищем, що його супроводжує; встановлення закономірностей між хімічним складом, будовою речовин та їхніми властивостями – підґрунтя для осмисленого сприйняття профільних дисциплін, таких як фармацевтична хімія, технологія ліків, фармакологія та фармакогнозія.

Аналіз робочих програм дисциплін «Неорганічна хімія» та «Органічна хімія» продемонстрував, що інноваційні форми впроваджуються в усі види роботи студентів: в аудиторну (лекції, практичні та лабораторні заняття) та позааудиторну (самостійну роботу).

Першочергово відбувається тенденція зміни подачі лекційного матеріалу: **лекція-бесіда** - найбільш розповсюджений вид, дозволяє безпосередній контакт викладача з аудиторією, коли слухачі залучаються до обговорення найбільш

важливих тем; **лекція-візуалізація** – сьогодні не можна відокремити цей вид, практично всі лекції завдяки сучасним технічним засобам набули цю характеристику; **лекції-конференції** – піднімають питання, що опрацьовувались студентами на самостійній позааудиторній роботі.

У проведенні практичних та лабораторних занять актуальними є такі інноваційні технології: **застосування комп'ютерних технологій** – доступ до електронних баз, електронних аналогів друкованих джерел; **робота в групах, ділові ігри, ситуаційні задачі.**

У побудові нової системи освіти важливу роль відіграє самостійна робота студентів [2], яка до недавнього часу обмежувалась лише самостійним опрацюванням окремих тем певної дисципліни. Сучасна освіта розглядає самостійну роботу як сукупність всієї самостійної діяльності студентів [3]. Це планова робота, яка виконується за завданням і методичним керівництвом викладача, але без його участі. Під час виконання самостійної роботи студенти навчаються вибирати, диференціювати та аналізувати матеріал, формувати доповіді, реферати, виконувати презентації.

За планом навчальних програм дисциплін «Неорганічна хімія» та «Органічна хімія», близько третини часу припадає на самостійну роботу студентів: аудиторну та позааудиторну, тому правильна організація даного виду діяльності студентів створює умови високої активності, самостійності і відповідальності за виконання роботи в процесі здобування освіти. Перспективною є робота в малих групах (по двоє або по троє) з однакової теми.

Цикловою комісією, до якої входять викладачі дисциплін «Неорганічна хімія» та «Органічна хімія», планується проведення конференції. Цей захід не передбачений навчальним планом, але також є інноваційним і визначає інтерес до пізнавальної діяльності, необхідності поглиблення та розширення знань.

Використання нових освітніх технологій в освітньо-виховному процесі [4] дозволяє викладачам реалізувати свої педагогічні ідеї, дає можливість студентам самостійно вибирати траєкторію освіти: послідовність і темп вивчення тем,

систему тренувальних завдань, способи контролю знань. Таким чином реалізується найважливіша вимога сучасної освіти – формування у суб'єктів освітнього процесу індивідуального стилю діяльності, культури самовизначення, особистого розвитку.

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту: Закон України №1556 – VII ВР від 01.07.14.
2. Сучасний розвиток вищої медичної та фармацевтичної освіти та проблемні питання забезпечення якісної підготовки лікарів та провізорів /М.В. Банчук, О.П. Волосовець, І.І. Фещенко та ін.// Впровадження засад Болонської системи освіти: український та зарубіжний досвід: Матеріали Всеукраїнської освітньо-наукової конференції. – Тернопіль:ТДМУ,2007.
3. Особенности самостоятельной работы студентов при изучении дисциплины «Органическая химия» в условиях кредитно-модульной системы /Ниженковская И.В., Глушаченко О.А., Головченко О.И., Манченко О.В. //Пути и формы совершенствования фармацевтического образования: Материалы 6-й Международной научно-методической конференции «Фармообразование – 2016» - Воронеж: Издательско-полиграфический центр ВГУ, 2016. – 648 с.
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Г.О. Андрощук, І.Б. Жилияєв, Б.Г. Чижевський, М.М. Шевченко. – К: Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.